

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 681/2017
04.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Кораћевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Аранђеловцу К бр.869/12 од 20.12.2016. године и Кв бр.87/17 од 13.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Аранђеловцу К бр.869/12 од 20.12.2016. године и Кв бр.87/17 од 13.03.2017. године и предмет враћа Основном суду у Аранђеловцу на поново одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Аранђеловцу К бр.869/12 од 20.12.2016. године, окривљеном АА досуђени су трошкови поступка у укупном износу од 336.500,00 динара и одређено да се исти имају исплатити браниоцу адвокату Живораду Кораћевићу из буџетских средстава суда у року од 60 дана по правноснажности решења на текући рачун браниоца.

Решењем Основног суда у Аранђеловцу Кв бр.87/17 од 13.03.2017. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу од 03.02.2017. године, па је преиначено решење Основног суда у Аранђеловцу К бр.869/12 од 20.12.2016. године, тако да гласи да се окривљеном АА досуђују трошкови поступка у укупном износу од 302.000,00 динара и да се исти имају исплатити браниоцу адвокату Живораду Кораћевићу из буџетских средстава суда у року од 60 дана по правноснажности решења на текући рачун браниоца.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Живорад Кораћевић због повреде

закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине.

Разматрајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао странке, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су првостепени и другостепени суд повредили закон на тај начин што нису признали накнаду – трошкове окривљеном за ангажовање браниоца пред ПУ Крагујевац дана 17.12.2011. године позивајући се на одредбу члана 261. став 6. ЗКП, чиме су учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 6. ЗКП, прописано је да трошкове предистражног поступка који се односе на награду и нужне издатке браниоца кога је одредила полиција исплаћује тај орган.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14. ЗКП прописано је да је „поступак“ предистражни поступак и кривични поступак.

Из списка предмета произилази да је саслушању осумњиченог АА у ПУ Крагујевац (о чему је састављен записник КУ 273/11 од 17.12.2011. године) присуствовао адвокат Љубомир Бошковић, да је његово присуство осумњичени захтевао по својој вољи и да је тај адвокат приложио пуномоћје.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени и другостепени суд су погрешно применили одредбу члана 261. став 6. ЗКП, јер се овај члан односи на браниоца кога је одредила – ангажовала полиција, а не на изабраног браниоца, па будући да сходно члану 2. став 1. тачка 14. ЗКП, поступак подразумева предистражни и кривични поступак, примењујући члан 265. став 1. ЗКП суд је окривљеном АА требало да призна и накнаду трошкова за ангажовање изабраног браниоца приликом давања исказа у ПУ Крагујевац. Обзиром да првостепени и другостепени суд то нису учинили, учинили су повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се основано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је другостепени суд учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП када је преиначио првостепено решење у погледу трошкова досуђених од стране првостепеног суда на име присуства браниоца овог окривљеног на седници већа Апелационог суда у Крагујевцу јер по налажењу другостепеног суда сходно члану 267. ЗКП о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека треба да одлучи тај суд.

По налажењу Врховног касационог суда одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд, што значи да одлучује о томе ко треба да сноси трошкове кривичног поступка - ко је дужан да их по окончању кривичног поступка плати, док о висини трошкова решење доноси председник већа или судија појединац када се подаци о висини трошкова прибаве у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП. Из наведеног разлога погрешан је став другостепеног суда у конкретном случају да првостепено решење у делу у коме је првостепени суд досудио трошковена име заступања браниоца окривљеног АА пред Апелационим судом у Крагујевцу треба преиначити и да о тим трошковима треба да одлучи Апелациони суд у Крагујевцу. На наведени начин другостепеним решењем учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су првостепени и другостепени суд одбијајући да надокнаде трошкове за приступ браниоца на неодржане главне претресе дана 14.01.2013, 12.06.2013. и 22.11.2013. године, а другостепени суд и за неодржан главни претрес дана 10.09.2013. године учинили повреду закона из члан 441. став 4. ЗКП образлажући овакву одлуку тиме да је на те претресе окривљени уредно позван и да свој изостанак није оправдао те да се ради о скривљеним трошковима од стране окривљеног из ког разлога окривљени трошкове треба сам да сноси.

Чланом 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног касационог суда у случају одлагања главног претреса окривљени ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима у смислу члана 263. став 2. ЗКП донесе посебно решење, које је у овом кривичном поступку изостало. Одбијајући да надокнади трошкове кривичног поступка за наведене неодржане главне претресе, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени АА скривио те трошкове, првостепени, а и другостепени суд учинили су повреду

закона из члана 441. став 4. ЗКП како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује.

Неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног АА да су првостепени и другостепени суд учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП тиме што нису досудили накнаду трошкова одсуства из канцеларије браниоцу окривљеног као и трошкове превоза, јер су наведени трошкови побијаним решењима досуђени.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је укинио првостепено и другостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди била донета јасна, правилна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци пресуде на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић